

# KU ZBAWIENIU

## MROKI GRZECHU



### ROZPUSTA I NIECZYSTOŚĆ

- Jak trudno wyjść z nałogu nieczystości, tak jak nikt z martwych nie powstaje bez cudu, tak nikt nie powstaje z nieczystości, chyba że przez cud łaski Bożej.
- Kto znajduje upodobanie w przyjemnościach ciała, podobny jest do dziurawej cysterny, nie może pomieścić ulotnych przyjemności; waza serca, która czerpie te wady, często pozostaje pełna smutku i bólu. **(św. Albert)**
- Ileż to zaburzeń wzniecają zgubne namiętności! Ile niepokoju wprowadzają do życia.
- Jeżeli nieuczciwe jest, podyktowane przez chciwość, naruszanie granicy pola, to o ileż bardziej nieuczciwe jest, wywołane przez żądę ciała, przekraczanie granic obyczajności.
- Każda nieczystość ma źródła swoje w umiłowaniu rzeczy ziemskich. **(św. Augustyn)**
- Jeżeli człowiek robi coś dobrego z trudem, trud przemija, a dobro zostaje; jeśli robi coś szpetnego z przyjemnością przyjemność przemija, a szpetność pozostaje.
- Nieczysta miłość może zgubić duszę, wzniecając w niej tysiące upodobań rzeczy ziemskich, przywiązując ją do dóbr nietrwałych, które ciągną ją do zagłady i strącają na dno przepaści.
- Rozpusta zwać by się pragnęła nasyceniem i obfitością. **(św. Augustyn)**

- Wstydu strata – wielkiego zła rodzicielką się staje. (**św. Grzegorz z Nazjanzu**)
- Kto sam siebie szanować nie umie, tego nikt szanować nie będzie. (**św. Ignacy Loyola**)
- Nie ma na świecie istot gorszych niż cudzołożne kobiety; są gotowe zabić każdego, kto sprzeciwia się ich zamierzeniom. (**św. Jan Chryzostom**)
- Niektórym dany jest „anioł szatana”, tj. duch nieczystości, aby smagał ich zmysły gwałtownymi i obrzydliwymi pokusami.
- Pod przykrywką spraw duchowych nawiązują niektórzy z pewnymi osobami przyjaźń, z której niejednokrotnie wypływa nieczystość, i to nie duchowa.
- Wszystkie rozkosze i przyjemności, jakie wola znajduje w stworzeniach, są największym zmartwieniem i goryczą wobec tej rozkoszy, jaką jest Bóg.
- Z powodu radości opartych na piękności i wdziękach naturalnych, codziennie wielu ludzi traci swe życie, cześć i popełnia wiele niegodziwości. (**św. Jan od Krzyża**)
- Nie omawiaj nigdy spraw nieczystych, nawet gdybyś chciał je potępić. Ten temat przylepia się jak smoła.
- Tak, proś skruszony o przebaczenie i czyn prawdziwą pokutę za nieczyste uczynki twojego dawnego życia. Ale unikaj przywoływania ich pamięcią.
- Znalazłeś towarzystwo zmysłowego nasycenia... Ach, jakąż potem samotność! (**bl. Josemaria Escriva**)
- Tych, co rozpusta zabija, zbrodnia kalająca zrównuje. (**bl. Wincenty Kadłubek**)
- Albowiem wolą Bożą jest wasze uświęcenie: powstrzymywanie się od rozpusty, aby każdy umiał utrzymywać ciało własne w świętości i czci, a nie w pożądliwej namiętności... (**św. Paweł, 1 Tes 4, 3 – 5**)

- ... ciało nie jest dla rozpusty, lecz dla Pana, a Pan dla ciała. **(św. Paweł, 1 Kor 6, 13)**
- Czyż nie wiecie, że ciała wasze są członkami Chrystusa? Czyż wzięwszy członki Chrystusa będę je czynił członkami nierządnic? Przenigdy! **(św. Paweł, 1 Kor 6, 15)**
- tym bowiem bądźcie przekonani, że żaden rozpustnik ani nieczysty, ani chciwiec – to jest bałwochwalca – nie ma dziedzictwa w Królestwie Chrystusa i Boga. **(św. Paweł, Ef 5, 5)**
- Strzeżcie się rozpusty; wszelki grzech popełniany przez człowieka jest na zewnątrz ciała; kto zaś grzeszy rozpustą, przeciwko własnemu ciału grzeszy. Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynią Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga, i że już nie należycie do siebie samych? Za [wielką] bowiem cenę zostaliście nabyci. Chwalcie więc Boga w waszym ciele! **(św. Paweł, 1 Kor 6, 18-20)**
- ... ta, która żyje rozpustnie, [za życia] umarła. **(św. Paweł, 1 Tm 5, 6)**
- Wolność im głoszą, a sami są niewolnikami zepsucia. Komu bowiem kto uległ, temu też służy jako niewolnik. **(św. Piotr, 2 P 2, 19)**